

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ

(Από το σημειωματάριον ενός παλαιού στρατιώτη)

‘Η ίδια, ανάλλοιτη μ’ απαράλλαξη, άλλοιμονο, περνάει ή ζωή, σάν είναι στο στρατόνα.

Τοιμουδιά !..

Φασουλής με αξιοσεως διαδαχής, σοφίας, μαθήματος έγκυκλοπαιδικού, μέσα σε μία στρατιωτική κορνίζα. ‘Η θεωρία, με τις «τρομερές της» λέξεις, τις ομηρικές, τις δοκολογώνευτες και τις στρεβλές για τα πρωτόγονα των χωρικών κεφάλια, ή τα άδοιλευτα, του κομμάτι των πόλεων, μυαλά.

Οι στρατιώτες που δεν ένοιούν τους «τόρους» και τα «ψέλλια» τα «κουλουροκοινικά» και τα «παρλληλεπίπεδα», στέκονται άκίνητοι, με γουρλωμένα μάτια και με στόμα ανοιχτό, σάν να έπαθαν καταληψία !

Και τότε αρχίζουν ή παρεξηγήσεις, και ή κομικές, των δυσκόλων τούτων λέξεων, στρεβλώσεις.

Καλείται ένας στρατιώτης από το ήρωικό Καρπενήσι, για να ελετή το μάθημα της θεωρίας, που έγινε πρό όλιγου. Σηκώνεται και κυττάζει με ματία ανοιχτά, κατάματα τον δεκανέα. Να γελάση ή ν’ αρχίση να κλάη σάν παιδάκι του σχολείου ;

‘Ο Καρπενησιώτης δεν κάνει ούτε το ένα ούτε τ’ άλλο :

- Λέγε, το λοιπόν ! φωνάζει ο δεκανέας.
- ‘Ακίνητος ο έξ Καρπενησιόου.
- Πές μας σου εϊπα δεν άκοις ;
- Απάντηι καμμία.
- Θα μάς πής, για το επαναληπτικό μηχανήμα, ή θές να φάς καμμία καρπάνα !

Τοιμουδιά.
‘Ο δεκανέος θυμώνει. Πέρνει το τουφέκι και του δείχνει το ιδιαίτερο μηχανήμα.

- Πώς το λένε, βρέ, αυτό ;
- Επανάληφτικό μηχανήμα.
- Τι σημαίνει επαναληπτικόν μηχανήμα ;

Μιά μέρα παρεστάθη στη θεωρία και ο λοχαγός.

— ‘Εκείνο που...άλεϊβουμε !..
***
Μιά ήμέρα, παρεστάθη, στη θεωρία και ο λοχαγός. ‘Εμεινε ικανοποιημένος και για να φύγη ένελεος ή δουλειά του, κάλεσε έναν φαντάρο να του πη τιό εινε το «έλικαιοσκόπειον ζλατίριο» του τουφεκιού.

- ‘Ο στρατιώτης του το έδειξε.
- Το ξέρεις πώς το λένε ; ρώτησε ο λοχαγός.
- Βέβαια.
- Για πές μας το λοιπόν.
- ‘Ελαιοειδές ορητήριον !

Σηκώνεται κάποιος χωρικός της ‘Αττικής να ελετή και αυτό, περι «έλικαιοσκόπειου» και ή παρατηρούμεν, έπ’ αυτού. ‘Ο χωρικός πήρε το τουφέκι

του, ύψωσε το κλεισιόσκόπειον και άρχισε :

- ‘Εδώ έχουμε το τηλεσκόπιο.....
- Τι έχουμε !
- Το τηλεσκόπιο, και παρατηρούμε.....
- Και παρατηρείς τον κομήτη του Χάλλεϋ !
- Και τά γάλια μας ! προσφέτει κάποιος.

***
‘Ο λοχίας λέγει :
— Σεις που διανυκτερεύετε στο θάλαμο.....

Και ένας φαντάρος τον διακόπτει :
— ‘Εγώ δεν διανυκτερεύω, κύρ λοχία, έγω μένω έδω, κάθε βράδι.

***
‘Ενα πρωί, στον έπιλοχία, παρουσιάστηκε ένας στρατιώτης.

- Κύρ έπιλοχία, μου κλέψανε τη...λένη μου.
- Τι σου κλέψαν ; την ‘Ελένη σου ;
- Ναί, τη Λένη μου.
- Και τι μου το αναφέρεις, παιδί μου, σέ μένα ; Να

‘Ο Φασουλής του Κράτους ‘ηλαδή...

πας στην Εισαγγελία, να το καταγγείλεις.

- ‘Ετσι μάς εϊπατε στη θεωρία.
- Ποιός έγώ ;
- Σεις. ‘Αφού εϊνε είδος στρατιωτικό.
- Είδος στρατιωτικό ή ‘Ελένες !..Τέτοια πράματα, μεις, δεν έχουμε, ούτε και έπιτρέπουμε, δω πέρα, στο στρατό. ‘Αλλά τέλος παντων, ποιός σου την έκλεψε, μοιρέ ;
- Δεν ξέρω.
- Κανένας άγαπητικός της ;
- Δεν ξέρω.
- Εϊδες κανέναν να την κυττάζει ;
- Βέβαια ! Θα την εϊχε βά-

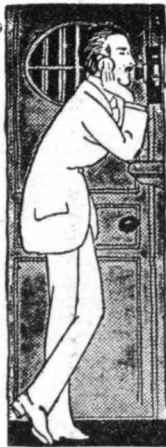
λει, κανένας στο μάτι...
— Σὺ δεν είδες, τίποτε ύποπτα κινήματα ;

- ‘Οχι !
- Μήπως κυττάζε, αυτή κανένα ;
- Και μήπως είχε ματία να κυττάζη.
- Στραβή, ήτανε μοιρέ ;
- Για το διάλο, πισκέσι !
- Τότε, τι την θέλανε να την κλέψουνε ;
- Κρού έκανε. Για να κουκουλωθή κανένας !
- Να κουκουλωθή μ’ αυτή ;
- Για κουκουλωμα, κύρ έπιλοχία, ήτανε καλή. Ζέσταινε ή μαύρη !
- Τότε πήγαμε να βοής και σύ, καμμία καλύτερη να ζεσταθής !
- Μα ποιός μου δίνει !
- Ζήτησε.
- Να, που ζητάω, από σένα !
- Από μένα ! Βρέ, για προξενήτρα, με πέρασες μοιρέ.
- ‘Οχι κύρ έπιλοχία, για έπιλοχία !
- Και που το άκουσες, μοιρέ, πώς προμηθεθούν οι έπιλοχία τέτοις !
- Μάς τώπανε στη θεωρία !
- Ποιός μοιρέ ;
- ‘Ο δεκανέος ένομοτόρηξ !
- Καλείται ο δεκανέος ένομοτόρηξ.
- Τι εϊνε αυτά, που διδάσχεις, σὺ μοιρέ, στους άνδρες έδω πέρα...
— Τι ;
- Ποιά εϊνε του έπιλοχία τά καθήκοντα ;
- Τό και τό !
- Λέει ο κανονισμός : πώς

Να την άπήγαγε κανένας νέος Πάρις;

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΜΓ (ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Η δίδ Μ. Μ. Ζ. (Αθήναι - σινοικία Κουτνία) απαντά:

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Μας έρωτάτε ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος. Σπεύδω να σας απαντήσω ότι ο ιδανικότερος σύζυγος για μένα θα είναι εκείνος ο οποίος δεν θα ζητήσει προίκα. Η όμορφιά δεν με ενδιαφέρει. Το μόνο που ζητώ είναι, να έχει καλή καρδιά, να είναι εργατικός και τίμιος. Έναν τέτοιο γάμο θα τον θεωρήσω ετούχέστατο.

Με αγάπη Μ. Μ. Ζ.»

Η δίδ ΕΛΕΝΗ Κ. Π. Ζ. Ν. μιάς γράφει: «Αγαπητό «Μπουκέτο»,

Λημοσίευσέ αν θέλεις και τις δικές μου ιδέες περί ιδανικού σύζυγου.

Ιδανικός σύζυγος! Τό όνειρον κάθε κοριτσιού. Αυτό πρέπει να τό όμολογήσουμε όλες οι γυναίκες, γιατί είναι τό ζήτημα ποδ μιάς απασχολεί από ποδ μινές. Όσο για μένα εις ηλικίαν 15 ετών, ειχα ποδ μιν μεγάλες ιδέες για τόν μέλλοντα σύζυγο μου. Τόν ήθελα, ούτε λίγο ούτε ποδ, ένα βασιλόπουλο! Μά άργότερα περιορίστηαν ή άπαιτήσεις μου. Μού έφθανε ένας ποδ πλούσιος Αμερικάνος. Και άκόμη άργότερα έπεσα ποδ μιν χαμηλότερα. Ήθελα άπλώς έναν ποδούσιο άνθρωπο. Για χαχακτηρά; α! αυτά τό θεωρούσα μικροπράγματα. Έβλεπα μόνο τό ζήμια...

Τώρα; Α! τόρα στά 22 μου, ποδ φαίνεται ποδ έγινα ποδ άπειτηνιά. Ποδ άνέβηκα ποδ ψηλά. Γιατί τόρα δεν θέλω τόν ποδούσιο, άλλά τόν τίμιο άνθρωπο, μέ την καλή καρδιά, τόν ειλικρινή χαχακτηρά, τήν αγάπη στή γυναίκα του και τόσα άλλα μικροπράγματα ποδ φέρουν τήν άληθινή ευτυχία. Θέλω τόν άνθρωπο ποδ να μιν ορει να μέ καταλαβαίνω. Δύσκολα πράγματα, καθως βλέπενε. Δυστυχώς ποδ δύσκολα. Έναν τέτιον άνθρωπο ίσως να τόν βρισκαμε πρό 100 ετών. Τώρα έχουν πεθανει όλοι οι καλοί άνθρωποι, οι κατάλληλοι για ιδανικοί σύζυγοι.

Με μεγάλην έκτιμησιν 'Ελένη Κ. Π. Ζ. Ν.»

Η δίδ ΕΥΑ. Ι. ΠΑΠΑ... (Αθήναι), μιάς γράφει:

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Λιάβασα τίς τόσες άπαντήσεις ποδ σου στέλνον ή νεαρές αναγνώστριές σου και έπειδή δεν θέλω να μείνω ποδ μιν κ' έγω σου άπαντώ. Άλλά πριν άπαντήσω σε σένα, κάνω ένα έρώτημα σε όλες αυτές τίς δεσποινίδες ποδ γράψανε τίς σκέψεις τους, τους πόθους τους, τό δνειρό τους.

Και έρωτώ: Άραγε, αγαπητές μου δεσποινίδες, τήν ώρα ποδ καθήσατε να γράψετε τί σκέψι σας, σύμφωνα να τίς αξιώσεις ποδ έχετε, ρωτήσατε τόν έαυτό σας εάν θα είσθε για τόν άνδρα ποδ όνειρευσέθε, ό,τι θα είναι και κεινος για σας; Γιατί άσφαλώς τό κάθε κοριτσι θα όνειρενεται ένα σύζυγο σάν τόν Βάλτερ (τοδ μυθιστορηματος ποδ δημοσίευσε έχάτως ή «Οικογένεια»). Άλλά έρώτησε τόν έαυτό της εάν και εκείνη θα είναι Όριέτα; Γιατί όλοι οι άνθρωποι άνεξαίρετως, άνδρες και γυναίκες, σκέπτον

τόδ έπιλοχία τά καθήκοντα είναι να προμηθεύη παληγογναίκες στούς στρατιώτες;

- Όχι!
- Τότε τί τό δίδασες;
- Έγώ!
- Για έλα εδω, στρατιώτη.

Κι ή κουβέντα εξακολούθησε επί της αυτής παρεξηγήσεως έως όσον ίδρωσον ό δεκανεύς, έννομοαρχή, άλλά και ό έπιλοχίας, για να έννοήσουν ότι δεν έπρόκειτο περί καμιάς 'Ελένης, ποδ να τήν άπληγχε κανένας νέος Πάρις, άλλά περί της «Χλαίνης» τοδ στρατιώτου ή όποία και «μανδιά» επικαλείται...

Και έτσι περνάει και φεύγει ή στρατιωτική μας ή ζωή; Δοξα να έχη ή θεωρία!...

Ό Φασουλής τοδ Κράτους δηλαδή...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ται ίδια;

Ζητάει ό άνδρας τή γυναίκα του άγνη, όραία, νοικοκυρά, ένω αυτός δεν συμμαζεύεται άπ' τίς ταβέρνες και τά χαρτιά.

Θέλει ή γυναίκα τόν άνδρα πιστό, όκονόμο, ευγενικό, ένω αυτή με τήν πρώτη ευκαιρία τόν άπατά, θέλει χαμιά δεκαριά καπέλλα τήν έποχή, και δεν διατάζει να τού πετάξη τήν παντοφλιά στο κεφάλι με τήν πρώτη ρηξή.

Μήπως είνε νύμματα αυτά ποδ λέω; Τ' άμφισβητήτε;

Έτσι είνε. Πρέπει λοιπόν αγαπητές μου δεσποινίδες και κεινος, βάζοντας τό ένα άτομο ποδ θέλετε για σύντροφό σας στόν ένα δίσκο της Ξυγαριάς, να βάζετε συγχρόνος και τόν έαυτό σας στόν άλλο, και να ίδιτε ίσοροπείτε... βρισκασθε στο ίδιο όριζόντιο έπίπεδο; Και τότε να άποφασίζετε για γάμο.

Νομίζω όμως ποδ σας ζάλισα με τίς σκέψεις μου αυτές και για να συμμορφωθώ με τους όρους τοδ «Μπουκέτου», άπαντώ:

Θέλω να τρέψη για μένα ό σύζυγός μου τά ίδια άσθηματα ποδ θα τρέψω και γω γι' αυτόν. Θέλω έκτιμησι, αγάπη, σεβασμό, στά όρια βέβαια πάντοτε της λογικής. Όσο για τά άλλα τόν χαρισματα να βρίσκονται σε ίση μοίρα με τά δικά μου. Σοβαρός, λογικός, μετρίωφρον, τρυφερός και λογικός κριτής τόν σκέφρον μου, τάς όποιας πάντοτε θα γνωρίζη, καθοδηγητής και σύμβούλος μου.

Νά ό άνδρας ποδ μ' άρέσει!

Με έκτιμησιν

ΕΥΑ. Ι. ΠΑΠΑ»

«ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ» μιάς γράφει:

«Κατά τήν γνώμη μου, ευτυχισμένος γάμος είνε εκείνος ποδ προέχεται από αγάπη. Γιατί όποιος αγάπη με τήν καρδιά του τά συγχωρεί όλα εις τό πρόσωπον ποδ αγαπά. Και με τήν λέξιν όλα δεν έννοω φυσικά ότι πρέπει να επιδοκιμάζουμε ότι κ' αν κάμη τό πρόσωπον ποδ αγαπάμε, άλλά ότι πρέπει να ζυμωμε τήν άπειτομένη ότομονή, ώστε κατ' αρχάς μιν να συγχωρούμε όρισμένα σφάλματα, σιγά-σιγά δε να προσπαθούμε να τά διορθώσουμε.

Μας ρωτάς, αγαπητό «Μπουκέτο», ποιος είνε ό ιδανικός σύζυγος. Νομίζω ότι αν ψάχνω με να βρωμε ένα ιδεωδή άνδρα για να παντρευθούμε άσφαλώς θα γενούσαμε πριν τόν άνακαλύρωμε. Γιατί δεν μπορώ να φαντασθώ ότι υπάρχει ιδανικός σύζυγος. Όχι! Μόνον από μιάς εξαεργάται να ζώνουμε τόν κάθε άνδρα ιδανικό, κάμνοντας άρκετές ύποχωρήσεις, ώστε να μη τού θίγουμε τόν έγωισμό του.

Γι' αυτό τομώ να πώ ότι ό ποδ ιδανικός άνδρας για μέ θα είναι εκείνος ποδ θ' αγαπήσω μ' όλη μου τήν καρδιά και ότι θα γίνω πραγματι ευτυχισμένη μαζί του. Θ' άρσισθώ τόσον εις αυτόν, θα προσπαθήσω να τού γίωμ τόσο απαραίτητη, θα κάνω τόσες ύποχωρήσεις, ώστε ποδ φαίνεται ότι θα γίωμ πρώτη έγω ιδανική σύζυγος, προτού προλάβω να κάνω τόν κεινο σύζυγο μου ιδανικό.

Και πριν σε άταλλάξω από τίς φευγαίες μου, σε παρακαλώ να συγχωρήσης τήν άπειρίαν ένός κοριτσιού 19 ετών. Όσο να μιν γράφο παρά κουταμάρες. Πάντως αυτή είνε ή γνώμη μου.

Με αγάπη

Μία άγνωστη, τής όποιας είναι ό άχόριστος φίλος, χωρίς να τό ξέρης».

***

Η δίδ ΛΟΥΛΑ Κ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ (Λαμία), μιάς άπαντά:

«Αγαπητό «Μπουκέτο»,

Για μένα ιδανικός σύζυγος είναι: Έκείνος, ό όποίος θα είναι τίμιος και ειγενής, θα κυριεύη τή δουλειά του και δεν θα τού άρέσει και ποδ τό έξω. Θέλω έπίσης να με αγαπά καθως και έγω θα προσπαθώ να μιν τόν δυσσεστώ ποτε σε τίποτε. Έπίσης να μιν είναι ζηλιάρης και ποδ κάνει σκηνές. Με λίγα δε λόγια να ζυμω ήσυχοι και ευτυχισμένοι και ή μόνη σκέψη μας να είναι, ποδ να άναθρέψουμε τά παιδιά μας και ποδ θα τά μορφώσουμε καλύτερα.

Αυτός για μένα είναι ό 'Ιδανικός Σύζυγος.

Με έκτιμησιν

ΛΟΥΛΑ Κ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες άπαντήσεις